

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
președinte – Elena Covalenco,
judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

în camera de consiliu, fără citarea părților, a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 februarie 2014, de avocatul Dlujanschi Elic în numele inculpatului

Mînzat Ivan Mihail, născut la 29.01.1975, originar din satul Țepilova raionul Soroca.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 16.01.2012 pînă la 18.04.2013;

Instanța de apel de la 07.05.2013 pînă la 06.02.2014;

Instanța de recurs de la 16.04.2014 pînă la 25.06.2014.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 18 aprilie 2013, Mînzat Ivan a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 6 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța a constatat că, Mînzat Ivan la 12 august 2006, în jurul orelor 19.00, pe cîmpul dintre satele Țepilova și Hristici, r-nul Soroca, prin înțelegere prealabilă, împreună cu Mînzat Mihail și încă o persoană în privința căruia cauza penală a fost disjunsă, în urma unui conflict cu Eftodi Eustafie locuitor al s. Hristici, r-nul Soroca, toți împreună l-au lovit pe ultimul cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzîndu-i părții vătămăte leziuni corporale grave periculoase pentru viață.

Acțiunile lui Mînzat Ivan au fost calificate în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu indicii de calificare „vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, săvîrșită de mai multe persoane”.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- avocatul Dlujanschi Elic în numele inculpatului Mînzat Ivan, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri de achitare a inculpatului în conformitate cu prevederile art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, motivînd că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat. Apărătorul a invocat că, sentința instanței este ilegală, deoarece vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal nu și-a găsit confirmarea pe parcursul examinării cauzei penale; instanța urma să dea apreciere critică declarațiilor reprezentantului părții vătămăte Rusu R., deoarece ele se contrazic cu declarațiile martorilor Maxian V. și Chihaia S., unde Rusu R. din start a depus alte declarații decît cele făcute în instanța de judecată referitor la întrebuintarea de către partea vătămăte E. Eftodi în seara de 12.08.2006 a băuturilor alcoolice, instanța nu a luat în considerație faptul că organul de urmărire penală a cunoscut despre faptul că E. Eftodi în seara de

12.08.2006 a fost găsit și adus acasă de V. Maxian, care a spus rudelor că E. Eftodi a căzut din căruță, fapt care nu a fost cercetat mai amplu, astfel organul de urmărire penală nu și-a atins scopul prevăzut la art. 252 Cod de procedură penală, în ce privește obligația de a întreprinde toate măsurile în cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului; instanța nu a luat în considerație faptul că declarațiile martorilor V.Bulmaga și M. Rotari diferă, astfel declarațiile lor nu pot fi puse la baza sentințe de condamnare a lui I. Mînzat; instanța de fond nu a individualizat circumstanțele în care lui E. Eftodi i s-au cauzat leziunile corporale, probele puse la baza sentinței de condamnare sunt bazate pe presupuneri;

- inculpatul, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri de achitare, motivînd că fapta nu a fost săvîrșită de el, sentința instanței de fond este ilegală și vina sa în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal nu și-a găsit confirmarea pe parcursul examinării cauzei date în instanța de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 februarie 2014, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de avocatul Dlujanski Elic și de inculpatul Mînzat Ivan cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului I. Mînzat în fapta incriminată, făcînd o încadrare juridică justă a acțiunilor acestuia în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, săvîrșită de mai multe persoane. Totodată, instanța de fond, corect a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, ținînd cont de circumstanțele cauzei.

5. Avocatul Dlujanski Elic în numele inculpatului Mînzat Ivan, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința lui I. Mînzat. Recurentul invocă repetat aceleași temeuri ca și în apel, totodată menționează că, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

7. Recurentul critică decizia referindu-se la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat aspra tuturor motivelor invocate în apel și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, însă în fapt, nu a specificat asupra căror motive nu s-a pronunțat instanța de apel, ori, criticile aduse se referă la dezacordul cu aprecierea probelor.

Analizînd textul recursului, Colegiul penal constată că, acesta întru totul coincide cu apelul declarat de același autor, iar temeiurile invocate au fost pe deplin verificate, analizate și motivate în decizia instanței de apel, în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

8. Colegiul penal reține că, instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului I. Mînzat în comiterea infracțiunii incriminate lui în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar pedeapsa i-a fost stabilită în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

În ce privește criticile formulate de recurent, enunțate la pct. 5 al prezentei decizii, prin care susține că I. Mînzat nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, Colegiul penal constată că acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și cărora instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd decizia atacată în raport și cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care, analizate din oficiu, să ducă la casare a hotărîrii în cauză, urmează a se constata că recursul declarat de acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, instanța de apel, menținînd sentința a relatat că, vinovăția lui I. Mînzat se confirmă prin: declarațiile succesoriului părții vătămate R. Rusu, a martorilor L. Rusu, A. Șoimu, V. Bulimaga, V. Eftodi, M. Rotaru, precum și actele cauzei: procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 21.05.2007; raportul de expertiză medico-legală nr. 92/D din 17.10.2006, ș.a..

La fel, instanța de recurs menționează că, din textul recursului, se evidențiază că recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la pct. 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, astfel, criticile formulate de recurent nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrii recurate ca fiind ilegală.

Criticînd decizia instanței de apel, recurentul nu a acordat deplină eficiență normelor procesual-penale sus enunțate și, astfel, nu a fost în măsură să identifice aspectele de drept care să vină în contradicție evidentă și controversată cu temeiurile de fapt și de drept relevate în decizia instanței de apel, care au dus la respingerea apelului, cu menținerea sentinței atacate.

În atare situație, se apreciază că recursul nominalizat nu conține argumentele ilegalității deciziei de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată – cerințe stipulate în art. 430 pct.5) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu nemotivarea recursului.

Din considerentele menționate Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Dljanschi Elic în numele inculpatului I. Mînzat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin.(1), alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 februarie 2014, de avocatul Dljanschi Elic în numele inculpatului Mînzat Ivan, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **23 iulie 2014.**

Președinte:

Elena Covalenco

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan